

101

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 22 lutego 1963 r.

w sprawie współdziałania straży pożarnych i sprawowania nad nimi kierownictwa w czasie akcji ratowniczej.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 120) zarządza się, co następuje:

§ 1. Straże pożarne obowiązane są współdziałać w akcjach ratowniczych prowadzonych na własnym obszarze działania, na obszarze pomocy wzajemnej i poza tymi obszarami według zasad określonych w niniejszym zarządzeniu.

§ 2. 1. W celu zapewnienia prawidłowych warunków do koordynacji współdziałania i wykonywania zadań operacyjnych jednostek straży pożarnych właściwi komendanci straży pożarnych organizują punkty alarmowo-dyspozycyjne:

- 1) powiatowy (miejski w mieście stanowiącym powiat) — w powiatowej (miejskiej) komendzie straży pożarnych,
- 2) wojewódzki (miasta wyłączonego z województwa) — w wojewódzkiej (równorzędnej) komendzie straży pożarnych,
- 3) centralny — w Komendzie Głównej Straży Pożarnych.

2. W mieście stanowiącym powiat i będącym siedzibą prezydium powiatowej rady narodowej należy organizować w miejskiej komendzie straży pożarnych wspólny punkt alarmowo-dyspozycyjny dla miasta i powiatu.

3. W zależności od warunków lokalnych, za zgodą Komendanta Głównego Straży Pożarnych, może być organizowany wspólny punkt alarmowo-dyspozycyjny dla województwa (powiatu i miasta lub dla kilku miast).

4. Organizację, wyposażenie i zasady działania punktów alarmowo-dyspozycyjnych ustala Komendant Główny Straży Pożarnych.

§ 3. Współdziałanie straży pożarnych polega na:

- 1) obowiązku codziennego zgłaszania przez zawodowe straże pożarne do właściwego terenowo powiatowego (miejskiego w mieście stanowiącym powiat) punktu alarmowo-dyspozycyjnego aktualnego w danym dniu stanu sił i środków technicznych,
- 2) obowiązku natychmiastowego zawiadomienia przez ochotnicze i obowiązkowe straże pożarne właściwego terenowo powiatowego (miejskiego w mieście stanowiącym powiat) punktu alarmowo-dyspozycyjnego o wszelkich zmianach zachodzących w gotowości bojowej straży pożarnej,
- 3) wykonywaniu poleceń właściwego terenowo komendanta straży pożarnych i upoważnionego przez niego dyżurnego punktu alarmowo-dyspozycyjnego w zakresie związanym z akcją ratowniczą,
- 4) postawieniu do dyspozycji dowódcy akcji ratowniczej niezbędnych sił i środków technicznych posiadanych przez straże pożarne,
- 5) podporządkowaniu się dowódcy kierującemu akcją ratowniczą we wszelkich sprawach związanych z tą akcją,
- 6) udziale w manewrach i ćwiczeniach, których celem jest przygotowanie jednostek do współdziałania w akcjach ratowniczych.

§ 4. 1. Dysponowanie strażami pożarnymi na ich własnym obszarze działania, na obszarze pomocy wzajemnej i poza tymi obszarami odbywa się na podstawie planów obrony (osiedli, obiektów i obszarów leśnych) oraz planów operacyjnych opracowanych według zasad ustalonych przez Komendanta Głównego Straży Pożarnych.

2. W razie konieczności użycia straży pożarnych w sytuacjach nie przewidzianych planami operacyjnymi prawo dysponowania strażami pożarnymi posiadają:

- 1) powiatowy (miejski) komendant straży pożarnych — w odniesieniu do wszystkich straży pożarnych na terenie powiatu (miasta stanowiącego powiat),
- 2) wojewódzki (równorzędny) komendant straży pożarnych — w odniesieniu do wszystkich straży pożarnych na terenie województwa (miasta wyłączonego z województwa),
- 3) Komendant Główny Straży Pożarnych — w odniesieniu do wszystkich straży pożarnych na terenie kraju.

3. Zasady dysponowania strażami pożarnymi zlokalizowanymi w zakładach pracy w razie konieczności skierowania ich poza obszar pomocy wzajemnej powinny być uzgodnione z kierownikami tych zakładów i ujęte jako obowiązujące w planach obrony oraz w planach operacyjnych.

§ 5. 1. Całością akcją ratowniczej kieruje dowódca tej jednostki straży pożarnej, która pierwsza przybyła na teren akcji.

2. Jeżeli w akcji ratowniczej biorą udział jednostki straży pożarnych typu Kr, Krm, Km, Rm (nie zmotoryzowane), z chwilą przybycia na miejsce akcji jednostki straży pożarnej typu „S” (zmotoryzowanej) kierownictwo akcją przejmuje dowódca tej jednostki.

3. Jeżeli w akcji ratowniczej biorą udział wyłącznie jednostki ochotniczych (obowiązkowych) straży pożarnych, a naczelnik jednej z nich jest członkiem Korpusu Technicznego Pożarnictwa w stopniu co najmniej podoficera, kierownictwo akcją ratowniczą należy do niego.

4. Jeżeli w akcji ratowniczej biorą udział jednostki ochotniczych (obowiązkowych) i zawodowych straży pożarnych, kierownictwo akcją należy do najstarszego stopniem dowódcy jednostki zawodowej straży pożarnej.

5. Kierownictwo akcją ratowniczą obowiązany jest przejąć:

- 1) członek Korpusu Technicznego Pożarnictwa delegowany przez powiatowego (miejskiego) komendanta straży pożarnych, jeżeli posiada stopień służbowy wyższy od dowodzącego akcją lub gdy biorą w niej udział tylko ochotnicze (obowiązkowe) straże pożarne,
- 2) powiatowy (miejski) komendant straży pożarnych, jeżeli jest obecny na miejscu akcji ratowniczej i posiada wyższy stopień służbowy od dowodzącego akcją lub gdy biorą w niej udział tylko ochotnicze (obowiązkowe) straże pożarne,

- 3) oficer Korpusu Technicznego Pożarnictwa delegowany na miejsce akcji ratowniczej przez wojewódzkiego (równorzędnego) komendanta straży pożarnych,
- 4) wojewódzki (równorzędny) komendant straży pożarnych, jeżeli obecny jest na miejscu akcji ratowniczej,
- 5) oficer Korpusu Technicznego Pożarnictwa, delegowany na miejsce akcji ratowniczej przez Komendanta Głównego Straży Pożarnych,
- 6) Komendant Główny Straży Pożarnych, jeżeli jest obecny na miejscu akcji ratowniczej.

§ 6. Dowodzący akcją ratowniczą jest obowiązany współdziałać podczas tej akcji z:

- 1) personelem inżynieryjno-technicznym zakładu pracy — w razie pożaru zakładu,
- 2) personelem administracji leśnej — w razie pożaru lasu,

- 3) kapitanem portu lub delegowanym przez niego oficerem kapitanatu portu — w razie pożaru w porcie lub na statku znajdującym się w porcie.

§ 7. Kierownictwo akcją ratowniczą w podziemnych zakładach górniczych, obiektach wojskowych oraz w zakładach karnych, jak również zasady współdziałania straży pożarnych zorganizowanych w tych jednostkach regulują osobne przepisy.

§ 8. Z dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 2 stycznia 1953 r. w sprawie współdziałania straży pożarnych (Dz. U. Nr 13, poz. 52), utrzymane czasowo w mocy stosownie do art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 120).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Wicha*

102

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 14 stycznia 1963 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Stoki nad Wieprzem koło Zwierzyńca Zamojskiego” obszar lasu o powierzchni 5,13 ha w Leśnictwie Słupy Nadleśnictwa Kosobudy, położony w uroczysku Stoki, w gromadzie Zwierzyńiec, w powiecie zamojskim województwa lubelskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały lasu: 194 d, k, l; 199 i, l, m wraz z wewnętrznymi drogami i liniami podziału powierzchniowego, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres lat 1946/1947—1955/1956. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:5.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu lasu sosnowo-jodłowego z reliktywnym stanowiskiem czosnku siatkowatego (*Alium victorialis*).

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) wycinanie drzew i pobieranie użytków drzewnych, z wyjątkiem przypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, których zakres określi specjalnie w tym celu opracowany plan gospodarczy, podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody,
- b) zbiór owoców oraz nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu, których

pozyskiwanie może odbywać się na warunkach ustalonych przez konserwatora przyrody,

- c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
- d) niszczenie lub uszkodzenie drzew i innych roślin,
- e) pozyskiwanie ściółki leśnej i pasanie zwierząt gospodarskich,
- f) polowanie, chwywanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
- g) niszczenie gleby, pozyskiwanie kamienia lub innych kopalin,
- h) zanieczyszczanie terenu i wzniecanie ognia,
- i) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
- j) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
- k) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *R. Gesing*